

Spotvogel:

Piep

De ene piep is de andere niet. Laatst vroeg een beginnend vogelaar (een sukkel die het nooit in de vingers zal krijgen) in een forum op de website van Avifauna Groningen hoeveel vogelsoorten in Nederland iets van 'piep' kunnen zeggen. Een kenner noemde er moeiteloos vijftien op!

Hieraan moest ik denken toen ik laatst op een niet nader te noemen plek naast een erkende piepjes- en kraakjeskenner stond. De wind waaide, we hadden de kijkers in de aanslag. Er klonk een piep boven ons hoofd. 'Vink', sprak de kenner. Ik nam het beest in de kijker. Er vloog een Groenling van ons weg. Dat is weliswaar een vink, maar toch.

Een andere anekdote is me meer dan eens verteld door een vriend van mij. Die liep jaren geleden ergens in een mooi natuurgebied in een niet nader te noemen provincie ergens ten zuiden van Groningen (de lezer heeft inmiddels begrepen dat ik geen middel onbeproefd laat om in dit stukje niemand te kwetsen) toen er in de lucht iets piepte. Nu wilde het geval dat er een echte topper in het gezelschap was, iemand die werkelijk alles wist van de vogels van die niet nader te noemen provincie ergens ten zuiden van Groningen. 'Grote Gele Kwikstaart', sprak de topper. De zoon van mijn vriend rende achter het piepbeest aan, dat honderd meter verderop in een slootkant was gaan zitten, en u begrijpt het al: Gele Kwik.

En dan is er in het verlengde hiervan natuurlijk nog het boek over de vogels van een niet nader te noemen provincie ergens ten zuiden van Groningen waarin een artikelletje staat over een ware invasie van een niet nader te noemen, doch vrij uit de kluiten gewassen piep-

persoort die nooit door iemand werd opgemerkt maar wel ineens op één bepaalde plek - waar de waarnemer inventariseerde - veelvuldig bleek voor te komen. Laat het genoeg zijn om op te merken dat deze vogelsoort 'piep' zegt.

Is de ene piep echt van de andere te onderscheiden? Ik sprak daarover met een andere kenner, een up-and-coming jongmens. Ik vroeg hem of hij werkelijk een Grote Pieper in de vlucht aan de roep kon herkennen. Helemaal geen probleem, vertelde hij. Het gepiep van de Grote Pieper valt met dat van geen enkele andere piepersoort te verwarren, want het klinkt als het geluid van een Mus. 'Waarom noteren jullie dan Grote Pieper en geen Mus?' vroeg ik in mijn onschuld. Het up-and-coming jongmens lachte wat ongemakkelijk maar gaf geen antwoord.

En hoe zit het eigenlijk met gegier? Laatst hoorde ik een Gierzwaluw ergens buiten mijn studeerkamerraam flink gieren. Het klonk zo dichtbij dat ik het raam opendeed en speurend naar buiten keek. Op de garage van de burens zat een Sperwervrouw met een Spreeuw in haar klauwen. Die Spreeuw had het duidelijk Spaans benauwd en om daaraan uitdrukking te geven deed ie een geweldige Gierzwaluw. Ze kunnen er echt wat van, die Spreeuwen, vooral als hun einde nadert. Vandaag nog fietste ik langs een boom waarin een Bijeneter zat te pru-pruen. Het was alleen geen Bijeneter maar een Spreeuw, en op het dak van mijn vorige huis kon het mannetje van het vaste Spreeuwenpaar Wulp, alarmerende Torenavalk en overvliegende Zilvermeeuw, om maar een paar soorten te noemen.

Zou een Groenling, als die zin heeft, soms niet gewoon es Vink kunnen doen?

